

Zadeva C-407/22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

20. junij 2022

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

14. junij 2022

Vlagatelj kasacijske pritožbe:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Manitou BF SA

CONSEIL D'ÉTAT [...] (ni prevedeno)

**(DRŽAVNI SVET,
FRANCIJA)**

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES FINANCES ET DE LA RELANCE
(minister za gospodarstvo, finance in oživitev gospodarstva, Francija)
proti SA Manitou BF

Conseil d'État (državni svet) [...] (ni prevedeno)
(oddelek za spore, združena 8. in 3. senat)

[...] (ni prevedeno)

Obravnava z dne 1. junija 2022

Odločba z dne 14. junija 2022

Ob upoštevanju naslednjega postopka:

Delniška družba (SA) Manitou BF je Tribunal administratif de Nantes (upravno sodišče v Nantesu, Francija) predlagala, naj ji prisodi vračilo dela prvotnega zneska davka od dohodkov pravnih oseb, ki ga je bila zavezana plačati za poslovno leto, zaključeno leta 2011, in sicer dela, ki ustreza ponovni vključitvi deleža stroškov in izdatkov za prihodke od deležev, ki jih je prejela od svojih hčerinskih družb s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, in ne Franciji, v njen davčni poslovni izid.

Predsednik Tribunal administratif de Nantes (upravno sodišče v Nantesu) je s sklepom [...] (ni prevedeno) z dne 26. septembra 2017 predlog družbe Manitou BF odstopil [...] (ni prevedeno) Tribunal administratif de Montreuil (upravno sodišče v Montreuilu, Francija), ki je ta predlog zavrnilo s sodbo št. 1708681 z dne 16. julija 2018.

Cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu, Francija) je s sodbo št. 18VE02710 z dne 27. maja 2021 razveljavilo to prvostopenjsko sodbo in ugodilo predlogu družbe Manitou BF.

Minister za gospodarstvo, finance in oživitev gospodarstva je v pritožbi in repliki, ki sta bili v tajništvu oddelka za spore Conseil d'État (državni svet) vpisani 30. junija 2021 in 31. marca 2022, Conseil d'État (državni svet) predlagal, naj to sodbo razveljavi.

Trdi, da je Cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu) napačno uporabilo pravo in nepravilno opredelilo dejansko stanje v zadevi s tem, da je presodilo, da okoliščina, da se je matična družba odločila ali ne, da s svojimi francoskimi hčerinskimi družbami oblikuje povezano davčno skupino, ne vpliva na utemeljenost njenega predloga za vračilo – zaradi kršitve svobode ustanavljanja v določbah člena 223 B code général des impôts (splošni davčni zakonik) – dela davka od dohodkov pravnih oseb, ki ustreza ponovni vključitvi deleža stroškov in izdatkov za prihodke od deležev, ki jih je prejela od svojih hčerinskih družb s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, in ne Franciji, v njen davčni poslovni izid.

Družba Manitou BF v odgovoru na pritožbo, vpisanem 28. marca 2022, predlaga zavrnitev pritožbe [...] (ni prevedeno). Trdi, da kasacijski razlogi, ki jih je navedel minister za gospodarstvo, finance in oživitev gospodarstva, niso utemeljeni.

[...] (ni prevedeno)

Ob upoštevanju:

– Pogodbe o delovanju Evropske unije;

- splošnega davčnega zakonika in livre des procédures fiscales (zakon o davčnem postopku);
- sodbe Sodišča Evropske unije z dne 2. septembra 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14);
- code de justice administrative (zakonik o upravnem sporu).

[...] (ni prevedeno) Ob upoštevanju naslednjega:

- 1 Iz listin iz spisa, predloženega sodiščema, ki sta ugotavljali dejansko stanje, je razvidno, da je družba Manitou BF leta 2011 prejela dividende od hčerinskih družb s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, in ne Franciji. Za te dividende je uporabila ureditev za matične družbe iz členov 145 in 216 splošnega davčnega zakonika. V skladu z odstavkom I člena 216 je znesek teh dividend odštela od svojega čistega dobička, z izjemo deleža stroškov in izdatkov v višini 5 % njihovega celotnega zneska. V ugovoru z dne 24. decembra 2014 je zahtevala vračilo dela zneska davka od dohodkov pravnih oseb, ki ga je bila zavezana plačati za poslovno leto, zaključeno leta 2011, in sicer dela, ki ustreza ponovni vključitvi tega deleža, ker je bila ta ponovna vključitev izvedena na podlagi zakonodajnih določb, ki posegajo v svobodo ustanavljanja, varovano s členom 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Po zavrnitvi tega ugovora je začela postopek pred Tribunal administratif de Nantes (upravno sodišče v Nantesu), ki je njen predlog odstopilo Tribunal administratif de Montreuil (upravno sodišče v Montreuilu), ki je predlog zavrnilo s sodbo z dne 26. septembra 2017. Minister za gospodarstvo, finance in oživitve gospodarstva je vložil kasacijsko pritožbo zoper sodbo z dne 27. maja 2021, s katero je Cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu) na podlagi pritožbe družbe Manitou BF razveljavilo prvostopenjsko sodbo in tej družbi odobrilo vračilo zahtevanih zneskov.
- 2 Odstavek I člena 216 splošnega davčnega zakonika v različici, ki se uporablja za spor, določa, da lahko matična družba od svojega celotnega čistega dobička odšteje čisti dohodek od deležev, zaradi katerih se lahko uporabi davčna ureditev za matične družbe, ki ga prejme med poslovnim letom, po odbitku deleža stroškov in izdatkov, ki je enotno določen na 5 % celotnega dohodka od deležev, vključno z davčnimi odbitki. Člen 223 A tega zakonika v takrat veljavni različici v zvezi s pogoji dostopa do ureditve davčnih povezav določa: „Družba je lahko za vse poslovne izide v skupini, ki jo poleg nje sestavljajo družbe, v katerih ima neposredno ali posredno prek družb ali stalnih poslovnih enot iz skupine v poslovnem letu neprekinjeno vsaj 95-odstotni delež v kapitalu, sama zavezanka za davek od dohodkov pravnih oseb. [...] /Članice skupine so lahko samo tiste družbe ali stalne poslovne enote, ki se s tem strinjajo in katerih poslovni izid je obdavčen z davkom od dohodkov pravnih oseb po splošni ureditvi ali po ureditvi iz člena 214. [...]“ V členu 223 B v različici, ki se uporablja, je ureditev davčnih povezav opredeljena tako: „Matična družba ugotovi skupni poslovni izid tako, da izračuna algebraično vsoto poslovnih izidov vseh družb skupine, ugotovljenih v

skladu s splošno ureditvijo ali ureditvijo iz člena 214./Skupni poslovni izid se zmanjša za delež stroškov in izdatkov v zvezi z dohodki od deležev, ki jih družba iz skupine prejema od družbe iz skupine več kot eno poslovno leto, ali dohodki od deležev, ki jih družba iz skupine prejema od vmesne družbe in za katere matična družba predloži dokaz, da izvirajo iz dohodkov od deležev, ki jih družba iz skupine plačuje več kot eno poslovno leto in ki se še niso uporabili kot dokazilo za popravke na podlagi tega odstavka ali tretjega odstavka. [...]“

- 3 Člen 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa: „V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve glede pravice do ustanavljanja za državljane ene države članice na ozemlju druge države članice prepovejo. Ta prepoved se uporablja tudi za omejitve pri ustanavljanju agencij, podružnic ali hčerinskih družb državljanov katere koli države članice s sedežem na ozemlju katere koli države članice. [...]“
- 4 Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 2. septembra 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14), odločilo, da je treba člen 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje ureditvi davčnih povezav države članice, v skladu s katero matična družba, ki je vključena v povezano skupino, lahko uveljavlja nevtralizacijo ponovne vključitve deleža stroškov in izdatkov, ki je pavšalno določen na 5 % čistega zneska dividend, ki jih prejme od družb rezidentk, vključenih v povezano skupino, medtem ko se ji taka nevtralizacija na podlagi te zakonodaje ne prizna za dividende, ki ji jih izplačajo hčerinske družbe s sedežem v drugi državi članici, ki bi bile, če bi bile rezidentke, do tega objektivno upravičene, če bi tako izbrale.
- 5 Minister trdi, da je Cour administrative d’appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu) napačno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da družba Manitou BF v podporo predlogu za zmanjšanje zneska davka od dohodkov pravnih oseb, ki ga je bila zavezana plačati za poslovno leto, zaključeno leta 2011, utemeljeno trdi, da člen 223 B splošnega davčnega zakonika pomeni kršitev svobode ustanavljanja, ker ne določa možnosti, da matična družba nevtralizira ponovno vključen delež stroškov in izdatkov do višine dohodkov od deležev, prejetih od hčerinskih družb s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, in ne Franciji, ki izpolnjujejo merila za upravičenost do ureditve davčnih povezav, pri čemer kot v zvezi s tem nepomembno zavrača okoliščino, da ta matična družba, čeprav ima v Franciji upravičene hčerinske družbe, v tej državi ni oblikovala povezane davčne skupine.
- 6 Resno težavo glede razlage prava Evropske unije povzroča vprašanje, ali člen 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije nasprotuje zakonodaji države članice o ureditvi davčnih povezav, v skladu s katero matična družba, ki je vključena v povezano skupino, lahko uveljavlja nevtralizacijo ponovno vključenega deleža stroškov in izdatkov do višine dividend, ki jih prejme od družb rezidentk, vključenih v povezano skupino, in zaradi upoštevanja sodbe Sodišča Evropske unije, omenjene v točki 4, do višine dividend, ki jih prejme od hčerinskih družb s sedežem v drugi državi članici, ki bi bile, če bi bile rezidentke, do ureditve

davčnih povezav objektivno upravičene, če bi tako izbrale, vendar v skladu s katero se ta nevtralizacija ne priznava matični družbi rezidentki, ki se kljub obstoju kapitalskih povezav z drugimi subjekti rezidenti, ki omogočajo oblikovanje povezane davčne skupine, ni odločila biti del take skupine, do višine tako dividend, ki ji jih izplačajo njene hčerinske družbe rezidentke, kot dividend, ki prihajajo od hčerinskih družb s sedežem v drugih državah članicah, ki izpolnjujejo merila glede upravičenosti, ki niso rezidentstvo.

- 7 Zato je treba to vprašanje na podlagi člena 267, prvi odstavek, točka (b), Pogodbe o delovanju Evropske unije predložiti Sodišču Evropske unije in do njegove odločitve prekiniti odločanje o pritožbi ministra za gospodarstvo, finance in oživitev gospodarstva.

Conseil d'État (državni svet) je odločil:

Člen 1: Odločanje o pritožbi ministra za gospodarstvo, finance in oživitev gospodarstva se prekine, dokler Sodišče Evropske unije ne odloči o vprašanju, ali člen 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije nasprotuje zakonodaji države članice o ureditvi davčnih povezav, v skladu s katero matična družba, ki je vključena v povezano skupino, lahko uveljavlja nevtralizacijo ponovno vključenega deleža stroškov in izdatkov do višine dividend, ki jih prejme od družb rezidentk, vključenih v povezano skupino, in zaradi upoštevanja sodbe z dne 2. septembra 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14), do višine dividend, ki jih prejme od hčerinskih družb s sedežem v drugi državi članici, ki bi bile, če bi bile rezidentke, do ureditve davčnih povezav objektivno upravičene, če bi tako izbrale, vendar v skladu s katero se ta nevtralizacija ne priznava matični družbi rezidentki, ki se kljub obstoju kapitalskih povezav z drugimi subjekti rezidenti, ki omogočajo oblikovanje povezane davčne skupine, ni odločila biti del take skupine, do višine tako dividend, ki ji jih izplačajo njene hčerinske družbe rezidentke, kot dividend, ki prihajajo od hčerinskih družb s sedežem v drugih državah članicah, ki izpolnjujejo merila glede upravičenosti, ki niso rezidentstvo.

[...] (ni prevedeno) Razglašeno 14. junija 2022.

[...] (ni prevedeno)